

М.В. Андрущак, І.Р. Пержур
МОДЕЛЮВАННЯ ТОКСИЧНИХ НЕФРОПАТІЙ

Кафедра гігієни та екології (науковий керівник – старш. наук. співр. В.М. Магальяс)
Буковинської державної медичної академії

При експериментальних дослідженнях на тваринах в ряді випадків необхідно моделювати захворювання нирок з диференційованим ушкодженням клубочків чи канальцевого відділу нефрона.

Відомий спосіб моделювання токсичних нефропатій, коли піддослідній тварині (білі шурі) вводять нефротоксичну речовину – сулему, яка з 100% точністю пошкоджує проксимальний відділ нефрона (Гоженко А.И. Нефротоксическое действие сулемы у крыс в зависимости от потребления натрия // Физиология и патология сердечно-сосудистой системы и почек. – Чебоксары: Чувашский гос. университет, 1982. – С. 126-128).

Оскільки сулема пошкоджує проксимальний відділ нефрона, то це призводить до зниження проксимальної реабсорбції натрію і збільшення його доставки до дистального відділу нефрона, що в свою чергу викликає активацію внутрішньониркової ренін-ангіотензинової системи, звільнення в кінцевому моменті ангіотензину-II, який призводить до спазму приносячої артеріоли, з розвитком ішемії кіркової речовини нирки і зниженням клубочкової фільтрації.

Розвиток ішемії кіркової речовини нирок призводить до вторинного пошкодження проксимального відділу нефрона і часткового ураження дистальних канальців.

При цьому точність пошкодження дистальних канальців дорівнює 30%. В основі розробки якісно нової моделі токсичних нефропатій шляхом уведення піддослідним тваринам оксалату калію, що викликає пошкодження дистального відділу нефрона і тим самим забезпечується створення моделі токсичної нефропатії з більш точними пошкодженнями дистального канальця без включення в патологічний процес проксимального відділу нефрона і без розвитку ішемії кіркової речовини нирок.

Дана модель забезпечує те, що вперше локалізовано нефротоксичну дію оксалату калію в дистальному відділі нефрона.